

[Einer-Jensen.]

meget Nødhjælpsarbejde der var igangsat i Perioden 1932—35, og det viste sig da, at der kun var udført Nødhjælpsarbejder for tilsammen 2 Mill. Kr., og det beviser jo, at det er en Bestemmelse, der er blevet meget lidt brugt. Der var da ogsaa i Arbejdsudvalget Enighed om at henstille til Socialministeriet om at søge gennemført en Ændring af de saakaldte Nødhjælpsbestemmelser. Arbejdsudvalget bestaar af Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen, for Arbejderne, for Landbrugsorganisationerne, for de kommunale Organisationer og for Staten, og alle disse Parter var enige i denne Henstilling om at ændre § 31.

Det er imidlertid ikke hidtil lykkedes at faa Lovforslag herom gennemført, men jeg haaber nu, at det snart skal lykkes at faa gennemført dette Lovforslag, hvis § 10 bestemmer, at Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5 og 7, ikke har Gyldighed, saa længe nærværende Lov er i Kraft.

Ifølge det andet Lovforslag, jeg omtalte, der tidligere har været til Behandling, nemlig Lovforslaget om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, stillede Staten som bekendt 36 Mill. Kr. til Raadighed til Igangsættelse af Arbejde for langvarigt arbejdsløse. Der er ingen Tvivl om, at var begge de nævnte Lovforslag blevet gennemført, vilde adskillige Tusinder af dem, der nu er hardest ramt af Arbejdsløsheden, kunne have været i Arbejde i disse Par Aar. Jeg beklager, at det ikke har været muligt at samle et Flertal i begge Rigsdagens Ting om en Ting som denne, nemlig at skaffe Arbejde til dem, der længst har været uden Arbejde. Som bekendt modsatte Venstre og Konservative sig Gennemførelsen af disse Forslag. Vi har saa ofte hørt dem tale om, at det, det først maatte gælde om, var at skaffe Arbejde. Det tog disse to Lovforslag Sigte paa, men det lykkedes ikke at faa dem gennemført.

Det er altsaa de to tidligere forelagte Lovforslag, der nu, med visse Ændringer, er samlet under eet i det Lovforslag, vi i Dag behandler. Det er nødvendigt at vedtage Bestemmelser, hvorved man kan komme de hardest ramte til Hjælp, dem, der har været længst arbejdsløse, dem, der er faldet for de indskrænkende Bestemmelser, som Arbejdsløshedsloven nu engang har, om Oppebørsel af Understøttelse.

Det kan ganske vist ikke nægtes, at Beskæftigelsen i de senere Aar har været stadig stigende. Det ses f. Eks. ogsaa af Arbejdsløshedskassernes Medlemsantal. Vi har ofte hørt Kritikken om, hvor vanskeligt det

var at komme ind i Arbejdsløshedskasserne, der var af disse skabt et vist Monopol. Ser man paa Arbejdsløshedskassernes Medlemsantal pr. 31. Marts 1932, var det 321 000 Medlemmer; pr. 31. Marts 1936 var det 407 000 Medlemmer, og der er vel ingen Tvivl om, at Tallet i Dag er adskillige Tusind højere, hvilket altsaa vil sige, at Arbejdsløshedskassernes Medlemsantal i Løbet af disse ganske faa Aar er forøget med 100 000. Men selv om enhver maa erkende, at Beskæftigelsen ikke mindst inden for Industrien har været god, saa var der trods alt i Sommeren 1936 i Juli Maaned 46 000 arbejdsløse, og af disse havde et betydeligt Antal mistet Retten til at oppebære Understøttelse gennem Arbejdsløshedskassen, idet de enten var faldet for 10 Maaneders Bestemmelsen, 26 og 39 Ugers Bestemmelsen eller de 3 Aars Maksimum.

Dette Tal var ganske vist nogle faa Tusind lavere end for Aaret forud — i Juli 1935 var der 50 000 arbejdsløse —, men enhver maa erkende, at naar der i Sommereens bedste Tid er et Antal arbejdsløse paa 46 000, er det nødvendigt, at det offentlige foretager Foranstaltninger for at komme alle arbejdsløse til Hjælp. Forholdene viser, at der maa foretages ekstraordinære Foranstaltninger her.

Jeg beklager, at det ikke tidligere er lykkedes at gennemføre saadanne Lovforslag. Jeg tror, at det er mindst lige saa nødvendigt eller mere nødvendigt i Dag, end det tidligere har været, at faa Forslaget gennemført, og jeg haaber, at det inden lang Tid skal være muligt at faa det gennemført.

Vi havde af langvarigt arbejdsløse i November Maaned 1936 11 000, der havde opbrugt deres Understøttelse, var faldet for Bestemmelserne i Loven. Dette Tal har i de seneste Aar været nedadgaaende. Vi havde i 1934 32 000, i 1935 naaede vi ned paa 13 000 midt paa Sommeren, og vi havde 11 000 i November. Denne Nedgang i Tallene viser den Forøgelse i Beskæftigelsen, der er sket. Tusinder af arbejdsløse, der tidligere ikke opfyldte Arbejdsløshedslovens Bestemmelser, er, ved at være kommet i Arbejde, naaet igen at blive Medlem af Arbejdsløshedskasserne, idet de har gen erhvervet deres Rettigheder, men til Rest er altsaa endnu en 10 000—12 000, som har været saa længe arbejdsløse, at de paa Grund af Arbejdsløshedslovens Bestemmelser har mistet Retten til Understøttelse, saa det er naturligt, at der foretages ekstraordinære Foranstaltninger her. Man kan ikke vente, at Industrien stadig skal suge de arbejdsløse til sig; jeg tror, man maa